

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/3194/2024.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.VII.45.089/2024/2. számú végzésével, valamint a Budapest Környéki Törvényszék 103.K.702.340/2023/12. számú ítéletével, továbbá a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 100. § (2) bekezdés b) pontjával, 115. § (1) bekezdésével, 118. § (1) bekezdés ad) pontjával és 121. § (1)-(2) bekezdésével szemben előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján a Kúria Kfv.VII.45.089/2024/2. számú végzése, valamint a Budapest Környéki Törvényszék 103.K.702.340/2023/12. számú ítélete, illetve a közigazgatási per tárgyát képező Budapest Főváros Kormányhivatala BP/L534/1820-2/2021. számú határozata alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alkotmánybíróságtól. Alkotmányjogi panaszában az indítványozó az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján kérte továbbá a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 100. § (2) bekezdés b) pontja, 115. § (1) bekezdése, 118. § (1) bekezdés ad) pontja, valamint 121. § (1)-(2) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését is.
- [2] Alkotmányjogi panaszában az indítványozó előadta, hogy az illetékes kormányhivatalnál 2023. május 25. napján előterjesztett kérelmében öregségi nyugdíjának újra megállapítását kérte azon indokkal, hogy 1963. szeptember 1. napjától 1967. június 21. napjáig a 316. számú Ipari Szakmunkásképző Intézet és Szakközépiskola Dunaújváros tanintézményében tanult, mely szakközépiskolai tanulmányi időt kérte szolgálati időként elismerni. Az eljáró kormányhivatal 2023. augusztus 25. napján kelt BP/L534/1820-2/2021. ügyszámú határozatával az indítványozó öregségi nyugdíj módosítása iránti kérelmét elutasította, mivel a hatályos jogszabályok alapján az indítványozó szakközépiskolai tanulói jogviszonya szolgálati időként nem ismerhető el. Határozatában megállapította, hogy a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény végrehajtásáról

szóló 168/1997. (X. 6.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Tny.vhr.) 29. § (1) bekezdése kifejezetten és egyértelműen meghatározza, hogy 1998. január 1. napját megelőzően mi minősül szolgálati időnek. E körben kizárólag a szakmunkástanulói jogviszony került feltüntetésre, a szakközépiskolában szakmunkás tanulmányokat folytató tanulói jogviszony nem. Mivel az indítványozó szakközépiskolában folytatott tanulmányokat, ezen időszak szolgálati időként nem vehető figyelembe. Utalva az 1965. évi XXIV. tvr. 16. §-ára és az 1961. évi III. törvény 14. § (1) bekezdésére, hangsúlyozta, hogy ezen jogszabályhelyek arról rendelkeznek, hogy létezett olyan képzési forma, amelynek keretében a szakközépiskolai tanuló, aki szakközépiskolával létesített jogviszonyt, szakképesítést szerezhetett, ez ugyanakkor nem jelenti egyben azt is, hogy a nyugdíj szabályok szerint is szakmunkástanulónak minősülnének ezek a szakközépiskolában fenntartott jogviszonyok.

- [3] Ezt követően az indítványozó keresettel élt az öregségi nyugdíj tárgyában hozott közigazgatási határozattal szemben. A közigazgatási perben eljáró Budapest Környéki Törvényszék 2024. április 15. napján kelt 103.K.702.340/2023/12. számú ítéletével az indítványozó keresetét elutasította. Ítéletében azzal érvelt, hogy a Tny.vhr. 29. § (1) bekezdése egyértelműen meghatározza, hogy szolgálati időnek számít a szakmunkástanuló viszony alapján, valamint a tanuló szerződés alapján szakképző iskolai tanulóként biztosításban töltött idő. A bíróság a rendelkezésére álló iratokból megállapította, hogy a felperes nem állt szakmunkástanulói jogviszonyban, továbbá a perben nem igazolta azt, hogy tanuló szerződés alapján szakképző iskolai tanuló lett volna. {Indokolás [19]-[20]}
- [4] Az indítványozó a jogerős ítélettel szemben felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. A Kúria 2024. július 9. napján kelt Kfv.VII.45.089/2024/2. számú végzésével az indítványozó felülvizsgálati kérelmét visszautasította. A Kúria rámutatott, hogy a Kp. szabályainak alakilag megfelelő felülvizsgálati kérelem akkor fogadható be, ha a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa)-ad) alpontjaiban vagy b) pontjában megjelölt okok legalább egyike miatt indokolt az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata. A Kúria megállapítása szerint azonban az indítványozó felülvizsgálati kérelmében befogadhatósági okot nem jelölt meg.
- [5] Az indítványozó a jogerős ítélettel szemben 2024. július 20-án, a Kúria végzésével szemben 2024. október 20-án terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. Az indítványozó – az Alkotmánybíróság főtítkárának felhívására kiegészített és „egységes szerkezetben” benyújtott alkotmányjogi panaszában – sérelmezte, hogy a szakmunkásképzési célú szakközépiskolában eltöltött tanulmányi ideje nem minősül szolgálati idő szerzésével járó jogviszonynak. Szerinte az alapügyben nem megfelelően értelmezték a vonatkozó jogszabályokat, ezért a támadott döntéseket kifogásolta. Alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény számtalan rendelkezésére hivatkozott. A jogerős ítélettel szemben előterjesztett panaszában alapvető jogai sérelmét állította az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésének, a XV. cikk (1) és (2)

bekezdésének, XXIV. cikk (1) bekezdésének és XXVIII. cikk (1) bekezdésének felsorolásával. A felülvizsgálati kérelmét visszautasító kúriai végzéssel szemben előterjesztett panaszában az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését jelölte meg olyan rendelkezésként, aminek kapcsán Alaptörvényben biztosított jogának sérelme bekövetkezett. Ezen indítványához kapcsolódóan a „jogalkotó által megsértett jogszabályok”-ként jelölte meg a Kp. 100. § (2) bekezdés b) pontját, 115. § (1) bekezdését, 118. § (1) bekezdés ad) pontját, valamint 121. § (1)-(2) bekezdését, s a „jogalkotó által figyelmen kívül hagyott alapjogok”-ként az Alaptörvény R) cikkét, illetve T) cikkét nevezte meg.

- [6] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság az Ügyrendjében meghatározottak szerinti tanácsban dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról, az 56. § (2) bekezdése értelmében pedig a befogadhatóságról dönteni jogosult tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26-27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29-31. § szerinti feltételeket.
- [7] Az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az indítványozó a sérelmezett ítélettel, illetve kúriai végzéssel zárult ügyben felperes volt, a perben a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette. A magánszemély kérelmező alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége fennáll.
- [8] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az indítványozó az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőben előterjesztett panaszában (a jogerős ítéletet az indítványozó 2024. május 23-án vette át, azzal szemben az alkotmányjogi panaszt 2024. július 20-án nyújtotta be; a Kúria végzését az indítványozó jogi képviselője 2024. augusztus 21-én vette át, azzal szemben alkotmányjogi panaszát 2024. október 20-án nyújtotta be) a bírósági eljárást befejező, rendes jogorvoslattal nem támadható törvényszéki ítéletet, s ezzel együtt a per tárgyát képező közigazgatási határozatot, továbbá a Kúria végzését támadta.

- [9] Az alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele [26. § (1) bekezdés a) pont; 27. § (1) bekezdés a) pont], hogy a panaszos Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozzon. Az Abtv. 26. § (1) bekezdés a) pontjával, illetve 27. § (1) bekezdés a) pontjával összefüggésben következetes az Alkotmánybíróság gyakorlata a tekintetben, hogy alkotmányjogi panasz csak az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének valószínűsítésére alapítható {3386/2020. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [14]; 3550/2021. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [10]; 3138/2022. (IV. 1.) AB végzés, Indokolás [10]}. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján előterjesztett jelen indítvány e feltételnek csak részben tesz eleget. Az indítványozó a Kp. rendelkezéseivel szemben benyújtott alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény R) cikkének, illetve T) cikkének sérelmére hivatkozott. Az Alaptörvény R) cikke, illetve T) cikke nem tartalmaz Alaptörvényben biztosított jogot, így arra alkotmányjogi panasz nem alapítható.
- [10] Az Abtv. 52. §-a kifejezetten rögzíti a határozott kérelem követelményét, amelynek részét képezi az indokolás előterjesztésének a kötelezettsége is [52. § (1b) bekezdés b) és e) pont]: „[i]ndokolás hiányában a kérelem nem felel meg a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében írt követelményének, annak elbírálására nincs lehetőség.” {34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [212]}. Az Abtv. 27. §-a alapján a jogerős ítélettel szemben előterjesztett indítvány e követelménynek az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésének, XV. cikk (1) és (2) bekezdésének, XXIV. cikk (1) bekezdésének, valamint XXVIII. cikk (1) bekezdésének pusztá felsorolásával, továbbá a Kúria végzésével szemben előterjesztett indítvány az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének megjelölésével nem tesz eleget. Az indítványozó alkotmányjogi panasz az Alaptörvény e rendelkezései kapcsán nem tartalmazott megfelelő indokolással ellátott kérelmet arra vonatkozóan, hogy a támadott jogerős ítélet, illetve kúriai végzés miért okozza az Alaptörvény megjelölt cikkeinek a sérelmét, e tekintetben tehát az indítványozó a támadott bírói döntések alaptörvény-ellenességét nem indokolta.
- [11] Mivel a fent kifejtettek szerint az alkotmányjogi panasz nem tett eleget az Abtv. 26. § (1) bekezdés a) pontjában, továbbá 52. § (1b) bekezdés b) és e) pontjában írt feltételeknek, az Alkotmánybíróság azt az Abtv. 56. § (1)-(3) bekezdése alapján eljárva az Ügyrend 30. § (2) bekezdés h) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2025. április 29.

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró